

Onsdagen den 7 juli 2010

3. Kommissionen ska även ta itu med följande:

- investeringsriktlinjer för fondens tillgångar (risk, likviditet, anpassning till EU:s mål),
- urvalskriterier för fondens tillgångsförvaltning (internt eller genom en privat eller offentlig utomstående aktör, t.ex. Europeiska investeringsbanken),
- möjlighet att bidrag kan ingå i beräkningen av lagstadgad kapitaltäckningsgrad,
- administrativa åtgärder (sanktioner eller system för ersättning) avseende de systemviktiga banker som utnyttjar fonden,
- villkor för senare breddning av fondens räckvidd till att omfatta alla gränsöverskridande banker utöver gränsöverskridande systemviktiga banker,
- räckvidden för inrättandet (och huruvida detta inrättande är ändamålsenligt) av ett nät av nationella fonder för att ta hänsyn till alla institut som inte deltar i fonden; ett EU-regelverk bör inrättas för att reglera de befintliga och framtida nationella fonder som ska uppfylla en enhetlig och bindande uppsättning gemensamma bestämmelser.

Rekommendation nr 4 om en avvecklingsenhet

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

En oberoende avvecklingsenhet ska inrättas inom ramen för EBA för att leda avvecklings- och insolvensförfaranden för systemviktiga banker. För denna enhet ska följande gälla:

- Den ska verka inom de strikta avgränsningar som fastställs genom de rättsliga ramarna och EBA behörighet.
- Den ska bestå av en reserv av juridisk och finansiell expertis med särskilt kunnande om omstrukturering av banker, kursomläggning och likvidation.
- Den ska samarbeta nära med nationella myndigheter om genomförande, tekniskt bistånd och av delande/utlåning av personal
- Den ska lägga förslag om utbetalningar från fonden
- Om det uppstår ett behov av att avveckla eller lägga ner ett gränsöverskridande institut bör en djupgående undersökning göras av oberoende experter som utsetts av EBA för att belysa orsaker och ansvar. Parlamentet bör informeras om resultaten av undersökningarna.

Det europeiska instrumentet för finansiell stabilitet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen samt framtida åtgärder

P7_TA(2010)0277

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2010 om det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen och framtida åtgärder

(2011/C 351 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, framför allt artiklarna 122 och 143,
- med beaktande av Eurogruppens arbetsuppgift den 7 juni 2010 om ett europeiskt finansiellt stabiliseringsinstrument,

Onsdagen den 7 juli 2010

- med beaktande av det beslut som den 7 juni 2010 fattades av de 16 medlemsstaterna i euroområdet,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 maj 2010 om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken (KOM(2010)0250),
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans,
- med beaktande av uttalandet från stats- och regeringscheferna i euroområdet den 7 maj 2010,
- med beaktande av rådets slutsatser (Ekofin) den 9–10 maj 2010,
- med beaktande av uttalandet från stats- och regeringscheferna i euroområdet den 25 mars 2010,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 25–26 mars 2010,
- med beaktande av uttalandet från medlemsstaterna i euroområdet den 11 april 2010 om stöd till Grekland från medlemsstaterna i euroområdet,
- med beaktande av frågan den 24 juni 2010 till kommissionen om det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen och framtida åtgärder (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. De som redigerade Maastrichtfördraget hade inte förutsett möjligheten av en nationell skuldkris inom euroområdet.
  - B. Skillnaderna i fråga om vilken ränta medlemsstaterna inom euroområdet måste betala på statsskuldsinstrument växte snabbare under hösten 2009.
  - C. Läget på marknaden för vissa staters statsskuldsinstrument blev åtskilligt värre under våren 2010 och krisade till sig i maj 2010.
  - D. Händelseutvecklingen på marknaderna för statsskuldsinstrument är på vissa punkter inte klart utredd.
  - E. Europeiska unionens ekonomiska stöd vid tillämpningen av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 ska enligt artikel 2.2 i förordningen begränsas till den tillgängliga marginalen under taket för egna medel för betalningsbemyndiganden. I artikel 3.5 föreskrivs det att kommissionen och den berörda medlemsstaten ska ingå ett samförståndsavtal i vilket de allmänna ekonomipolitiska villkor som rådet fastställt närmare anges. Kommissionen ska översända samförståndsavtalet till Europaparlamentet och rådet.
  - F. I överensstämmelse med rådets (Ekofin) slutsatser den 9–10 maj 2010 inrättade medlemsstaterna i euroområdet den 7 juni 2010 det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet i form av ett bolag med begränsat ansvar (*société anonyme*) enligt luxemburgsk lag varvid euroområdets medlemsstater proportionellt per medlemsstat ska erbjuda garantier för utfärdanden från instrumentet till sammanlagt 440 miljarder EUR.

Onsdagen den 7 juli 2010

1. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som nyligen vidtagits på unionsnivå och nationell nivå för att slå vakt om eurons stabilitet. Parlamentet finner det beklagligt att de europeiska politikerna inte vidtagit beslutsamma åtgärder tidigare, trots den allt djupare finansiella krisen.
2. Europaparlamentet påpekar dock att det handlar om rena övergångsåtgärder och att de enskilda medlemsstaterna måste göra verkliga framsteg med sin skattepolitik och strukturpolitik och inrätta en ny starkare ram för ekonomisk styrning så att liknande kriser inte upprepas i framtiden och så att tillväxtpotentialen ökar och en mer hållbar makroekonomisk balans inom EU återställs.
3. Europaparlamentet anser att det inte går att långsiktigt lösa de aktuella kriserna genom att bara ösa in nya skuldmedel i länder som redan är svårt skuldsatta.
4. Europaparlamentet anser att alla medlemsstater, i synnerhet de som ingår i den ekonomiska och monetära unionen (EMU), vid utvecklingen av sin ekonomiska politik bör ta hänsyn både till vilken inverkan politiken får på det inhemska planet och till vilken inverkan den får för unionen, framför allt för medlemsstaterna i EMU. Parlamentet anser att den ekonomiska politiken angår alla och att den bör samordnas med rådet i överensstämmelse med de förfaranden som föreskrivs i fördraget.
5. Europaparlamentet anser att oavsett vad det står i rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 och rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 bör det enligt reglerna för specialföretaget (Special Purpose Vehicle, SPV) vara möjligt också för sådana länder som inte ingår i euroområdet att delta i den mekanism som specialföretaget erbjuder.
6. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens meddelande KOM(2010)0250 om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken är ett viktigt bidrag till en kraftfullare samordning av den ekonomiska politiken i EU. Parlamentet anser att lagförslag om skärpt ekonomisk tillsyn bör innefatta ny sekundärlagstiftning utgående från artikel 121.6 i fördraget och att syftet med den framtida tillsynsramen bör vara att åstadkomma hållbara offentliga finanser, ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och social sammanhållning samt att jämna ut obalanserna inom handeln.
7. Europaparlamentet anser att det vid inrättandet av nya instrument och förfaranden för EU måste tas hänsyn till de europeiska institutionernas respektive roller, bland annat parlamentets roll i lagstiftning och budgetfrågor och ECB:s roll som oavhängig beslutsfattare om den monetära politiken.
8. Europaparlamentet ber kommissionen stå till tjänst med en bedömning av den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismens inverkan, framför allt på EU:s budget och på EU:s övriga finansiella instrument samt lånen från EIB.
9. Europaparlamentet ber kommissionen stå till tjänst med en bedömning av det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentets inverkan, framför allt på marknader för obligationer uttryckta i euro samt på ränteskillnaderna mellan dem. Parlamentet ber dessutom kommissionen bedöma beslutsfattandet om detta specialföretag, ur synvinkel av hur praktiskt det är och med vilken redovisningsskyldighet det utövas, för att en mer långsiktig lösning ska kunna nås.
10. Europaparlamentet ber om en mer ingående redogörelse för hur samordningen mellan det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och Internationella valutafonden är tänkt att fungera, bland annat om fördelningen mellan dem ska avgöras parallellt, så att förhållandet 2:1 kvarstår, samt om räntesatsen på något sätt kommer att samordnas med Internationella valutafondens räntesats, förutsatt att sistnämnda räntesats kommer att fastställas enligt gängse praxis, och om vilken räntesats som planeras, utöver räntesatsen på tyska statsobligationer, och om räntesatsen sannolikt kommer att röra sig runt 1 %. Parlamentet frågar om lån från Internationella valutafonden respektive det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet kommer att betraktas som likställda, eftersom detta automatiskt skulle innebära att stabiliseringsinstrumentets lån inte skulle behöva tas med vid en eventuell omstrukturering av en låntagares betalningsskyldigheter och stabiliseringsinstrumentet annars i första hand skulle få bära risken för förluster.

Onsdagen den 7 juli 2010

11. Europaparlamentet frågar om det planeras några åtgärder för att tillförsäkra lika behandling. Parlamentet noterar i det här sammanhanget till exempel att det verkar som om det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet tillämpade en annan räntesats än den som ingår i det för Grekland överenskomna paketet, eftersom de som upptar lån från stabiliseringsinstrumentet kommer att betala specialföretagets sammanlagda nettokostnad för införskaffandet av penningmedlen. Parlamentet frågar sig dessutom hur stater som inte är medlemmar i EMU kan tillförsäkras rättvisa om stabiliseringsinstrumentet ska fungera endast efter det att de avsatta medlen på 60 miljarder EUR har förbrukats.
12. Europaparlamentet påpekar att statsskuldinstrument i euroområdet inte nödvändigtvis är nollriskviktade i kreditsammanhang, såsom det förutsätts i kapitalkravsdirektivet, och att den aktuella händelseutvecklingen ökat kreditriskerna för långfristiga lån som upptagits av medlemsstaterna. Parlamentet anser att Europeiska bankmyndigheten och Europeiska systemriskrådet bör ta itu med detta problem.
13. Europaparlamentet konstaterar att kapitalkravsdirektivet tillämpar nollriskviktning för statsobligationer.
14. Europaparlamentet ber ECB att närmare redogöra för sina beslut på senaste tiden att köpa statsobligationer på andrahandsmarknaden och anser att ECB bör utveckla en strategi för att frångå detta, åtföljd av en tydlig tidsplan.
15. Europaparlamentet anser att en lösning på längre sikt förutsätter åtgärder mot problemet med interna obalanser och ohållbar skuldsättning och således mot den nuvarande krisens strukturbetingade orsaker. Parlamentet anser att en sådan långsiktigare syn på problematiken innefattar en korrigerig av de interna makroekonomiska obalanserna inom euroområdet och EU och således åtgärder mot de avsevärda skillnaderna i fråga om konkurrenskraft mellan medlemsstaterna.
16. Europaparlamentet konstaterar att en starkare EU-ram för ekonomisk styrning bör innefatta en ständig EU-mekanism för lösning av kriser i anslutning till enskilda staters skuldsättning, såsom en europeisk valutafond, ett samordnat grepp på frågan om återställande av den makroekonomiska balansen och ökade samverkansvinster mellan EU:s budget och medlemsstaterna budgetar som ett komplement till en bärkraftig skattepolitisk konsolidering.
17. Europaparlamentet konstaterar att parlamentet inte fått något att säga till om vid beslutsfattandet om denna mekanism, trots att den kan komma att avsevärt påverka EU:s budget, i och med att instrumentet inrättats genom en rådsförordning med stöd av artikel 122.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt. Parlamentet anser att parlamentet, i egenskap av budgetmyndighet, måste få medverka vid behandlingen av en fråga som kan komma att få så pass långtgående konsekvenser för budgeten.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast vid utgången av 2010 utföra en oberoende genomförbarhetsstudie om innovativa finansieringsinstrument, såsom gemensamt utfärdande av euroobligationer, för att minska ränteskillnaderna och öka likviditeten på skuldmarknader där euron dominerar.
19. Europaparlamentet framhåller att utfärdandet av euroobligationer för infrastruktur av relevans för EU skulle kunna vara förenligt med medlemskap i stabilitets- och tillväxtpakten.
20. Europaparlamentet ber kommissionen undersöka ett flertal alternativ till ett långsiktigt system avsett att effektivt och hållbart förebygga och lösa problem som kan uppstå med staters skuldsättning och samtidigt dra full nytta av den gemensamma valutan. Parlamentet anser att man vid analysen bör beakta att kreditrisken för statsobligationer kan vara olika stor mellan olika medlemsstater och att den kan komma att behöva bättre återspeglas i kreditinstitutens kapitalnivåer.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, Europeiska rådet, Eurogruppens ordförande och ECB.